

- b) het ontslag werd gegeven op basis van een neutraal voorschrift van het nationale recht;
- c) in het genoemde geval van ontslag de nationale rechtsvoorschriften niet voorzien in criteria voor en geen verplichting bevatten tot een beoordeling ten aanzien van alle personen die voor ontslag in aanmerking kwamen en evenmin een verplichting om het ontslag van de concrete persoon te motiveren?
- 2) Moeten artikel 1[4], lid 1, onder c), van richtlijn 2006/54 en artikel 3, lid 1, onder c), van richtlijn 2000/78 gelezen in samenhang met de artikelen 30, 47 en 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten in die zin worden uitgelegd dat zij een nationale maatregel als bedoeld in artikel 157, lid 3, VWEU, zoals artikel 21 van de Zakon za zashtita ot diskriminatsia (wet ter bescherming tegen discriminatie) juncto artikel 106, lid 1, punt 2, van de Zakon za darzhavnia sluzhitel (ambtenarenwet), toelaten, wanneer laatstgenoemde voorschriften in het in de eerste prejudiciële vraag genoemde geval van ontslag (wegens inkrimping van het aantal gelijke — zowel door mannen als door vrouwen beklede — functies) van een ambtenaar uit de openbare dienst, niet uitdrukkelijk een keuzeverplichting en geen criteria als deel van het recht tot ontslag vastleggen — die beide in de bestuurlijke en rechterlijke praktijk slechts worden aanvaard wanneer het tot ontslag bevoegde gezag op basis van de eigen discretionaire bevoegdheid een methode en criteria heeft goedgekeurd — terwijl daarentegen in het identieke geval van ontslag van een werknemer uit openbare dienst wel een keuzeverplichting en criteria voor het maken van de keuze als deel van het recht van die autoriteit om te ontslaan in een regeling zijn vastgelegd?
- 3) Moeten artikel 1[4], lid 1, onder c), van richtlijn 2006/54 en artikel 3, lid 1, onder c), van richtlijn 2000/78 gelezen in samenhang met de artikelen 30, 47 en 52, lid 1, van het Handvest van de grondrechten in die zin worden uitgelegd dat het ontslag van een ambtenaar uit openbare dienst ongerechtvaardigd en derhalve onverenigbaar is met genoemde voorschriften, alleen al omdat de overheidsinstantie geen keuze heeft gemaakt en geen objectieve criteria heeft toegepast respectievelijk geen gronden heeft gegeven voor haar beslissing om de concrete persoon te ontslaan, voor zover deze persoon dezelfde functie bekleedde als andere personen, mannen en vrouwen, en het ontslag op basis van een neutraal voorschrift plaatsvond?
- 4) Moeten de artikelen 18 en 25 van richtlijn 2006/54 gelezen in samenhang met artikel 30 van het Handvest van de grondrechten in die zin worden uitgelegd dat het evenredigheidsbeginsel in acht is genomen en dat die bepalingen nationale rechtsvoorschriften toelaten waarbij in het geval van een onrechtmatig ontslag is voorzien in een schadeloosstelling, die ook van toepassing zijn bij schendingen van het Unierechtelijke beginsel van gelijke behandeling in arbeid en beroep, die de schadeloosstelling voor een maximumduur van zes maanden toekennen alsmede de hoogte ervan vastleggen, te weten het basisloon voor het beklede ambt, echter alleen, wanneer en voor zover de betrokkene werkloos is of een lagere vergoeding ontvangt, op voorwaarde dat de aanspraak van de betrokkene op terugplaatsing in dezelfde functie los daarvan bestaat en geen deel uitmaakt van diens aanspraak op schadeloosstelling volgens het nationale recht van de desbetreffende lidstaat?

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 303, blz. 16.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Korkein hallinto-oikeus (Finland) op
20 januari 2016 — A Oy**

(Zaak C-33/16)

(2016/C 111/16)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: A Oy

Andere partij in de procedure: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 148, onder d), van richtlijn 2006/112/EG ⁽¹⁾ van de Raad betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde aldus te worden uitgelegd dat het laden en lossen van een schip diensten in de zin van deze bepaling betreffen die voor de rechtstreekse behoeften van zeeschepen en hun lading worden verricht in de zin van artikel 148, onder a), van deze richtlijn?
- 2) Dient artikel 148, onder d), van richtlijn 2006/112/EG, gelet op punt 24 van het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-181/04–C-183/04, Elmeka, waar het Hof heeft verklaard dat de vrijstelling waarin deze bepaling voorziet, niet kan worden uitgebreid tot dienstverrichtingen in een eerdere handelsfase, aldus te worden uitgelegd dat dit ook geldt voor de dienstverrichting die in de onderhavige zaak aan de orde is, waarbij de door een onderaannemer van de onderneming A Oy in een eerste handelsfase verrichte dienst een materieel rechtstreeks met de lading verband houdende dienst betreft die de onderneming A Oy op haar beurt aan de transit- of vervoeronderneming factureert?
- 3) Dient artikel 148, onder d), van richtlijn 2006/112/EG, gelet op punt 24 van het arrest van het Hof in de gevoegde zaken C-181/04–C-183/04, Elmeka, waar het Hof heeft verklaard dat de vrijstelling waarin deze bepaling voorziet, alleen geldt voor diensten die rechtstreeks ten behoeve van de reder worden verricht, aldus te worden uitgelegd dat deze vrijstelling niet kan worden toegepast wanneer de betrokken dienstverrichting door de eigenaar van de lading, bij voorbeeld de uitvoerder of de invoerder van de goederen, en niet door de reder wordt betaald?

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Letland) op 27 januari 2016
— Valsts ieņēmumu dienests/SIA „LS Customs Services”**

(Zaak C-46/16)

(2016/C 111/17)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Eiser tot cassatie: Valsts ieņēmumu dienests

Verweerster in cassatie: SIA „LS Customs Services”

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 29, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de in dat artikel genoemde methode ook van toepassing is wanneer de invoer van goederen en het in het vrije verkeer brengen daarvan in het douanegebied van de Gemeenschap het gevolg is van het feit dat gedurende het douanevervoer onttrekking aan het douanetoezicht heeft plaatsgevonden, en het aan rechten bij invoer onderworpen goederen betreft die niet voor uitvoer naar het douanegebied van de Gemeenschap, maar voor uitvoer uit de Gemeenschap zijn verkocht?
- 2) Moet het woord „achtereenvolgens” in artikel 30, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, gelezen in samenhang met het in artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde recht op behoorlijk bestuur en het beginsel dat besluiten moeten worden gemotiveerd, aldus worden uitgelegd dat de douane, om tot de conclusie te kunnen komen dat de methode van artikel 31 moet worden toegepast, in elk besluit dient aan te geven waarom de in de artikelen 29 en 30 genoemde methoden voor de vaststelling van de douanewaarde van goederen in de specifieke omstandigheden van het geval niet kunnen worden toegepast?